AO 1

Kommunalbestyrelsen i Storby Kommune besluttede den 1. februar 2007 at yde et tilskud på 100.000 kr. til Storby Revyforenings gennemførelse af 10 amatør revyforestillinger i efteråret 2007. Samtidig gav kommunalbestyrelsen tilladelse til, at forestillingerne kunne finde sted i den kommunale Storby Idrætshal. Det var et vilkår for såvel tilladelsen som tilskuddet, at der ikke blev røget under eller i forbindelse med forestillingerne. (Det lægges ved opgavebesvarelsen til grund, at alt foranstående er lovligt).

Den 4. december 2007 overværede borgmesteren den 10. og sidste forestilling. Da han efter forestillingen ville hilse på de medvirkende amatørskuespillere bag scenen, så han, at revyforeningens formand Christian Christensen og alle de øvrige bestyrelsesmedlemmer under en samtale med en af skuespillerne røg en cigaret. Dette forhold blev ikke umiddelbart kommenteret af borgmesteren eller andre over for revyforeningen, dennes formand eller øvrige medlemmer af bestyrelsen. På næste kommunalbestyrelsesmøde, som fandt sted den 6. december 2007, gav borgmesteren imidlertid oplysning om sin iagttagelse til kommunalbestyrelsen, der – uden at nogen protesterede mod den manglende optagelse af sagen på den udsendte dagsorden – vedtog at kræve hele støttebeløbet tilbagebetalt under henvisning til, at vilkårene for støtten ikke var overholdt. Denne beslutning blev den 7. december 2007 meddelt til revyforeningen.

I kommunalbestyrelsens møde den 6. december 2007 deltog Søren Hansen, som repræsenterede "Skatteborgerlisten". Søren Hansen havde på kommunalbestyrelsesmødet den 1. februar 2007 stemt imod tilskuddet på 100.000 kr. og havde i den forbindelse kraftigt argumenteret for, at "offentlig støtte til amatørrevyer er helt uacceptabel".

Formanden for revyforeningen (Christian Christensen), som borgmesteren havde set ryge, var samtidig overenskomstansat leder af et af kommunens fritidshjem for unge mennesker. På mødet den 6. december 2007 besluttede kommunalbestyrelsen – ligeledes uden at noget medlem af komunalbestyrelsen gjorde indsigelse mod, at sagen ikke var optaget på den udsendte dagsorden - at afskedige Christian Christensen fra hans stilling som fritidshjemsleder under henvisning til, at han ikke levede op til det værdighedskrav, som

gælder for offentligt ansatte. Dette uddybedes med, at fritidshjemslederen ikke respekterede kommunalbestyrelsens vilkår for støtten til foreningen, og at han på grund af dette forhold var et dårligt eksempel for de unge brugere af fritidshjemmet. Kommunalbestyrelsen fandt det ikke nødvendigt at partshøre Christian Christensen, idet han jo selv vidste, at han havde røget bag scenen.

Journalist Niels Nielsen anmodede den 1. februar 2008 om aktindsigt i de dokumenter og oplysninger i fritidshjemslederens personalesag, der omhandlede afskedigelsen. Kommunalbestyrelsen fandt, at det var i orden at imødekomme journalistens anmodning og den ønskede aktindsigt blev givet den 7. februar 2008 uden videre sagsbehandlingsskridt.

Der ønskes en begrundet forvaltningsretlig stillingtagen til det beskrevne hændelsesforløb.

AO 2

Elmevej er en mindre kommunevej i Bondeby Kommune, der ligger på Sjælland. Ejendommene langs Elmevej blev i 2001 pålagt en byggelinje i medfør af vejlovens § 34, stk. 1, 1. pkt. Formålet med vejbyggelinjer er bl.a. at undgå, at senere ekspropriationer ved gennemførelse af en vejudvidelse bliver fordyret, fordi der eksempelvis bliver bygget et hus på det areal, som eksproprieres. Pålæg af vejbyggelinjer udløser ikke i sig selv erstatning.

Byggelinjen omfattede bl.a. arealer på Jens Hansens ejendom og på hans nabo, Katrine Larsens, ejendom. Linjen forløb ca. 15 m inde på deres marker, således at en "strimmel" jord af ca. 15 m bredde ud mod vejen var omfattet af vejlovens § 34, stk. 3. Både Jens Hansen og Katrine Larsen fik naturligvis besked om afgørelserne, der var truffet på lovlig vis. Der blev tinglyst en deklaration på begge ejendomme om, at de var pålagt en byggelinje efter vejlovens § 34, og at nærmere oplysning herom kunne fås hos vejmyndigheden.

I 2002 plantede Katrine Larsen et læhegn af buske og træer på sin ejendom langs Elmevej i en afstand af 2 m fra vejen.

I 2005 modtog Jens Hansen information fra sin landbrugskonsulent om, at Landbrugsministeriet i medfør af lov om dræning og vanding kunne yde støtte til etablering af markvandingsanlæg. Jens Hansen søgte derfor ministeriet om tilskud til at købe og nedgrave et markvandingsanlæg. Jens Hansen indsendte et kort, der viste, at anlægget – bestående hovedsagligt af en ledning – skulle nedgraves i en afstand af 1 m fra skel ud mod Elmevej. Ministeriet bevilgede det ansøgte beløb, og mens nedgravningen stod på, kom en mand fra ministeriet og tilså, at tilskuddet rent faktisk blev anvendt til etablering af et markvandingsanlæg. Han konstaterede, at "det var i orden".

I 2008 blev det besluttet, at Elmevej skulle udvides. Det var derfor nødvendigt at ekspropriere en strimmel på 10 m af ejendommene langs vejen, herunder af Jens Hansen og Katrine Larsens ejendomme, i medfør af vejlovens § 43. Reglen giver bl.a. hjemmel til ekspropriation til udvidelse af veje. Ingen af dem bestred dette. Katrine Larsen og vejbe-

styrelsen indgik forlig, hvorefter hun fik erstatning for den jord, hun måtte afstå, og for udgifterne på 70.000 kr. til at flytte hegnet. Jens Hansen og vejbestyrelsen var også enige om størrelsen af erstatningen for den jord, han afstod, men vejbestyrelsen ville ikke tilkende ham erstatning for udgifterne til at flytte markvandingsanlægget, der løb op i 100.000 kr. Vejbestyrelsen henviste til, at anlægget var etableret i strid med vejlovens § 34, stk. 3. I øvrigt overholdt vejbestyrelsen (kommunen) alle gældende sagsbehandlingsforskrifter i forbindelse med afgørelsen.

Jens Hansen kunne ikke forstå, at han ikke skulle have erstatning. Særligt ikke, når Katrine fik erstatning for sit hegn, og når selveste Landbrugsministeriet havde godkendt og delvist finansieret markvandingsalægget. Under alle omstændigheder havde han været i god tro.

Vejbestyrelsen ville – for ikke at træffe en forkert afgørelse – gerne være helt sikker i sin sag og indhentede et responsum fra en professor i miljøret. Da vejbestyrelsen havde læst responsummet, fastholdt det sin beslutning.

Jens Hansen ringede til sin nevø, der læste jura i Århus, og spurgte om han ikke kunne hjælpe ham. Det ville nevøen da gerne, hvorfor han i et brev til Bondeby Kommune bad om kopi af akterne i vejbestyrelsens sag. En medarbejder i kommunen ringede nevøen op og meddelte ham, at hvis Jens Hansen ville have aktindsigt, måtte han selv møde op. Kommunen havde ikke ressourcer til fotokopiering og kunne heller ikke have tilfældige jurastuderende rendende. I øvrigt var der ingen grund til at møde op, for der var ikke nogen akter i sagen udover de breve, Jens Hansen allerede havde fået som led i sagens behandling. Da nevøen spurgte til responsummet, svarede medarbejderen, at det var undtaget fra aktindsigt. Da nevøen bad om at få svaret på skrift, svarede medarbejderen, at han jo havde svaret, og at han havde andre og vigtigere opgaver end at brevveksle med studenter.

Der ønskes en begrundet stillingtagen til de forvaltningsretlige problemer, som sagsforløbet vedrørende Jens Hansen giver anledning til.

Det bemærkes, at vejbestyrelsen er kommunalbestyrelsen, når det drejer sig om kommuneveje. Det bemærkes, at opgaven er delvist konstrueret, bl.a. derved, at der ikke længere findes en lov om vanding og dræning. De regler, loven indeholdt, er uden betydning for opgavens besvarelse.

Uddrag af vejlovens § 34:

Stk. 1, 1. pkt. Når vedkommende vejbestyrelse finder, at der af færdselshensyn bør sikres en offentlig vej mulighed for udvidelse til en større bredde, eller at færdslens tarv i øvrigt gør det fornødent, kan den træffe bestemmelse om pålæg af byggelinier.

Stk. 3. På arealer, der ligger foran en byggelinie, må der ikke opføres ny bebyggelse, herunder ved tilbygning eller ved genopførelse af nedbrændt eller nedreven bebyggelse, ligesom der ikke må foretages væsentlige forandringer i eksisterende bebyggelse. På sådanne arealer må heller ikke indrettes sportspladser, kirkegårde, tankanlæg, grusgrave eller andre anlæg af blivende art.

AO 3

I Storby Kommune skulle kommunalbestyrelsen på et møde den 10. maj 2008 forberede udbud af omfattende renoveringsarbejder på kommunens i alt 30 folkeskoler, der var præget af flere års nedslidning. Adskillige entreprenører havde fremsat anmodning om at komme med i den endelige udbudsrunde, herunder Svendsen A/S, der var den dominerende entreprenørvirksomhed i Storby Kommune, og som havde stor erfaring med netop skolerenoveringer. Virksomheden havde 50 ansatte.

Anders Andersen, der var medlem af kommunalbestyrelsen i Storby Kommune, havde gennem mange år arbejdet som lastbilchauffør hos Svendsen A/S, men var på grund af en nylig rygskade nu kun deltidsansat. I forbindelse med selskabets 75 års jubilæum havde Anders Andersen som led i en generel medarbejderaktieordning, der omfattede samtlige medarbejdere i virksomheden, fået foræret aktier til en samlet værdi af 1.000 kr. Børge Børgesen var ligeledes medlem af kommunalbestyrelsen i Storby Kommune og var samtidig medlem af bestyrelsen i Svendsen A/S.

På mødet den 10. maj 2008 besluttede den samlede kommunalbestyrelse enstemmigt at udvælge tre firmaer, herunder Svendsen A/S, der skulle indbydes til at byde på renoveringsopgaven.

Storby Kommunalbestyrelse, der prioriterede folkeskoleområdet højt, havde på et tidligere møde vedtaget en ny organisationstruktur på skoleområdet, der bl.a. indebar, at der skulle ansættes en ny chef for området. På mødet den 10. maj 2008 valgte kommunalbestyrelsen enstemmigt, blandt i alt ti indkomne ansøgninger, at ansætte Ina Iversen som kommunens nye skolechef. Punktet blev behandlet for lukkede døre. Til grund for kommunalbestyrelsens behandling af sagen lå bl.a. et notat fra kommunaldirektøren om, hvilke tre ansøgere der bedst levede op til de kvalifikationskrav, som kommunalbestyrelsen havde opstillet i jobannoncen og ansøgerprofilen. I jobannoncen fremgik det, at kommunen lagde vægt på dokumenteret ledelsesfaring fra folkeskoleområdet. Desuden var det et krav, at chefen skulle bosætte sig i kommunen. Bopælskravet var begrundet i, at skolechefen skulle være let tilgængelig for kommunalpolitikerne, herunder navnlig skoleudvalget, ligesom

det forventedes at skolechefen hyppigt deltog i aftenarrangementer og i det hele taget var meget synlig i kommunen. Endelig fremgik det af annoncen, at skolechefstillingen – som led i kommunens ligestillingspolitik – ønskedes besat med en kvinde. Skolechefen ville modtage en årsløn på 850.000 kr.

Kommunens skoleforvaltning havde gennem længere tid været uden chef, og kommunaldirektøren valgte derfor nogle dage før kommunalbestyrelsesmødet at orientere medarbejderne i skoleforvaltningen om, at der nu ville ske en afklaring af ledelsesforholdene. Samtidig oplyste han, at der blandt de indkomne ansøgere var et par velkvalificerede personer, herunder Frida Finsen fra Bjergkøbing Kommune, der var leder af skoleområdet dér, samt Hanne Hansen, der var konsulent i et privat firma.

Journalisten Niels Nielsen fra det lokale dagblad havde folkeskoleområdet som stofområde og interesserede sig for, hvem der administrativt skulle stå i spidsen for skoleområdet i Storby Kommune og var utilfreds med, at kommunalbestyrelsen havde behandlet en så vigtig sag for lukkede døre. Niels Nielsen anmodede derfor ved e-mail samme dag om at få en begrundelse for dørlukningen. Kommunen oplyste ved brev den følgende dag journalisten om, at sagen var blevet behandlet for lukkede døre på grund af sin beskaffenhed, jf. kommunestyrelseslovens § 10, stk. 1, 2. pkt.

Journalisten klagede straks til den stedlige statsforvaltning og beskyldte kommunen for at udøve hemmelighedskræmmeri omkring ansættelsen af den nye skolechef.

Skolebyg ApS, der var bekendt med Anders Andersens og Børge Børgesens tilknytning til Svendsen A/S, og som ikke var blandt de tre firmaer, der var inviteret med i den endelige udbudsrunde, klagede ligeledes til statsforvaltningen og anførte, at beslutningen om udvælgelsen af de tre firmaer var ulovlig som følge af Anders Andersens og Børge Børgesens tilknytning til Svendsen A/S.

Der ønskes en begrundet stillingtagen til de forvaltningsretlige problemer, som sagsforløbet giver anledning til, herunder stillingtagen til, hvorledes statsforvaltningen kan forventes at reagere i forhold til de af journalisten og Skolebyg ApS rejste klagepunkter.